

Reținutea, Administrația și Tipografia :
BRAȘOV, piata mare, Tărăgul înui Nr. 30.
Avantajul național nu se primește.
Manuscrise nu se retrimit.
Biroul de anunțuri :
Brășov, piata mare, Tărăgul înui Nr. 30.
Inserate mai primescu în Viena
J. Moes, Hasenstein & Vogler (Otto Moos), H. Schatzk, Alois Herndl, M. Duke, A. Oppelik, J. Domberger; în
Budapesta: A. V. Goldberger, Eck-
stein, Bernas; în Frankfurt: G. L.
Dobde; în Hamburg: A. Steiner.
Prețul inserțiilor: o serie
garmon pe o coloană 8 cr. și
80 cr. timbr pentru o publica-
care. Publicari mai dese după
tarifă și invocări.
Reclame pe pagina a III-a a
serii 10 cr. v. a. său 30 bani.

"Gazeta" este în fișă-care și.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe unu anu 2 fr., pe săse luni
6 fr., pe trei luni 3 fr.
N-rii de Dumineca 2 fr. pe anu.
Pentru România și străinătate:
Pe unu anu 40 franci, pe săse
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Dumineca 8 franci.
Se prenumerează la tota oficiale
poștele din intru si din afară
și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
a administrația, piata mare,
Tărăgul înui Nr. 30 etajul II
I.: pe unu anu 10 fr., pe săse
luni 5 fr., pe trei luni 2 fr. 50 or.
Cu dusul în casă: Pe unu anu
12 fr., pe 6 luni 6 fr., pe trei luni
3 fr. Unit exemplar 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Atât abona-
tele cătu și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU LV.

Nr. 159.

Brașov, Sâmbătă, 18 (30) Iulie

1892.

Maghiarii și naționalitățile.

[Brașov, 17 Iulie v.]

Ciudate mai suntu pretensiile șoviniștilor ungurii față cu naționalitățile. Ei vădu, că aceste suntu la culme nemulțamite, vădu că e rău cum este și că acăstă adâncă și generală nemulțamire constituie unu pericol permanent chiar pentru esistența Ungariei. Le vădu și le simtă instinctivu toate aceste, dăr nu suntu capabili nicăi în intervale lucide să cuprindă măcaru idea echității, necum să se pătă avânta pănă la înăltimă cerințelor dreptății.

Ca unu anatomic dibaciū, care este în stare a secționa cu cuțitul său unu organismu pănă în părțile sale cele mai gingeșe, a analizat Mocsary veleitățile șoviniste, ce se intemeiază pe utopia unității de rassă și a ajunsu la rezultatul, că nu se poate nicăi decum ajunge la o resolvare pacnică și echitabilă a cestiunei naționalităților, decătă numai atunci, dăca factorii decidiți politici ai nației maghiare voru renunța odată pentru totdeauna la aspirațunea loru nerealisabilă de a face din noi toți Maghiari.

"Suntu Maghiarū — qise Mocsary — „și m'aș bucura din totă inima dăca prin lațirea limbei maghiare ar fi cu putință să de-lăturăm cătu mai multu răul celu mare, după care cele 15 milioane de ómeni, cari locuesc în patria, nu suntu toți Maghiari de viață. Dăr acăstă intențione, acăstă tendință, care cu voiă său fără de voiă, se arată în acțiunea noastră o înțelegă fără bine și naționalitățile nemaghiare. Si după ce e afară de oră ce îndoielă, că numărul sufletelor la rassă maghiară nu se poate înmulții altfel,

decătă pe socotela naționalităților celorlalte: este lucru fără firesc, că naționalitățile celelalte, trebuie să vădă în acăstă nisuință, în acăstă tendință, unu atacu asupra propriei loru esistente, ceea ce eraști nu poate avea altă urmare, decătă, că readucemă timpurile acele durerose dela 1848, în cari mișcarea naționalităților a luat o direcție atâtă de rea și în fine atâtă de pernicioasă". (Discursul lui Mocsary ținutu în dietă la 30 Aprilie 1879.)

Etă cu puține cuvinte punctum saliens alu cestiunei naționalităților în Ungaria; etă formula, care eschide a priori admisibilitatea practică a formulei adversarilor noștri șoviniști, care se exprimă în cuvintele: „supunere leală la ideia de statu maghiarū“.

Dăca acăstă ideea de statu s'ar mărgini a exprima numai unitatea politică și nu ar tinde să la unitatea de rassă prin contopirea naționalităților acestui statu în rassă maghiară, ea ar putea să formeze baza înțelegerei între diferențele popore ale Transilvaniei și Ungariei. Dăr așa cum este pusă formula din partea șovinistă maghiară, ea nu poate decătă să deschete cea mai hotărătă ne-ncredere și opoziție în sinul naționalităților, cari 'să vădu, în sensul cuvintelor lui Mocsary, amenință esistența loru propriă națională prin tendințele și nisuințele de assimilare, cari dela 1879 s'au datu totu mai multu pe față, așa că formeză aqă credeul politiciilor maghiari, fără deosebire de partidă.

Este prin urmare zadarnică înțercarea ce o face organul guvernului „Pester Lloyd“ într-unu articulă mai nou, apelându la lealitatea naționalităților nemaghiare,

ca să se supună formulei de maghiarisare, căci atunci tote s'ar putea împăca și întorce spre bine.

Credemă și noi, că n'ar mai exista cestiune de naționalitate în acestu statu, când tote poporele s'ar supune dictatului maghiarisarei. Dăr acăstă, după natura lucrului, nici atunci nu ar fi cu putință, când toți conducătorii acestor naționalități ar fi gata a sacrificia limba și naționalitatea loru pentru mai mare gloria a maghiarismului. Insă care omu cu minte și cu inima la locu ar putea să se învoiescă la așa ceva? Care popor ar fi în stare să renunțe vreodată la Eu-ul lui propriu, la esistența lui națională?

Absoluta imposibilitate a acestei eventualități ar trebuia să deschete odată pentru tot-déuna pe politicii maghiari din visurile loru utopice și să-i facă să înțeleagă, că la rândul loru este, ca să dea mai înăltiu neîndoiose probe despre aceea, că au renunțatu pentru tot-déuna la tendințele și nisuințele politicei loru funeste de maghiarisare, ce o părtă, sub pretextul lațirei limbei maghiare, de 25 de ani. Numai în casul acesta ei potu aștepta cu dreptu cuvintu, ca naționalitățile nemaghiare să tacă unu pasu de apropiare și de înțelegere cu ei.

Casulă ce-l produce „Pester Lloyd“ despre „meetingul de lealitate“ alu Sérbiilor din Mitrovita (Croatia) și pe basa căruia apelază la naționalitățile din Transilvania și Ungaria, ca să declare și ele „leala supunere la ideia de statu maghiarū“, care este identică cu idea unității culturale și naționale maghiare și este în contradicție cu legile fundamentale ungurești, se potrivesce în situația actuală ca pumnulă pe ochi.

Mai înăltiu Sérbi din Mitrovita se bucură de autonomia țării loru croate și prin urmare manifestația loru de „lealitate“ nu poate avea niciodată acelă înțelesu, ce-lă dă făia pestană „lealității“, pe care o pretinde dela naționalitățile din Transilvania și Ungaria.

Ceea ce pretinde numita făia dela poporele acestor țări este în realitate sponziera și capitularea necondiționată față cu sistemul de desnaționalisare.

Ar trebui să înțeleagă odată ingâmfații șoviniști, că pe basa acăstă nu este și nu va fi cu putință nicăi unu compromis. Si dăca făia guvernamentală ne invită să păsimu pe tărîmul parlamentar și acolo să ne apărăm „drepturile legale“ în contra „volniciilor guvernului“, uită numai unu singur lucru, care este celu mai capitalu cu privire la acăstă, uită că porțile parlamentului suntu închise naționalităților nemaghiare din partea sistemului, care lucrăză cu formula ideei de statu maghiarū.

De aceea, pe lângă cea mai mare bunăvoie, naționalitățile nemaghiare și conducătorii loru, fiă de oră ce colore, nu potu să răspundă la insinuări, ca acelea ale lui „Pester Lloyd“, decătă dicendu: Cei ce au pănea și cuțitul sănătății, să ne dea mai înăltiu putință de-a ne manifesta cu totă puterea înimei noastre lealitatea cătră statu și atunci nimenei nu ne va întrece în exercitarea pacnică și legală a virtuților cetățenesci!

Que Messieurs les Magyars commencent!

„FOILETONULU GAZ. TRANS.“

(8)

Invinsu de două ori.

Novelă, de Volumnia Belle.

(Urmare.)

In ultimele dile ale carnavalului se arangă în casele d-lui și d-nei Z. unu balu costumatu, care cu splendorela lui grandiosă te transportă în lumea minunilor din o mijă și una din nopti. Multimea oșpeților se amusa de minune. Era hotărătă, că masca are să fie depusă la supeu.

Zina, în costumul nefericitelui regine Maria Sturt, privia cu doru la unu crucea înaltă, care conversa fără viu cu o vestalină.

— „Ah, acela este elu și pictora!“ spopti ea dureroa.

— „Tă deplângă tăra pierdută, regină frumosă, de privești așa de seriosu?“ audă deodată o voce lângă ea și întoarce-se spre vorbitoř, vădu unu grand spaniolu, în care recunoscu indată pe Ardeauă.

— „Eu nu mi-am pierdută tăra“ înceră ea a glumi, „vezi“ — și cu asta a-

rătă spre o grupă de bărbați în costumuri fără diferite — „aceia toți suntu supușii mei credincioși!“

Grandulă se închină profundă, apoi spopti în tonu môle: „Dăca aceia iți suntu supușii credincioși, eu iți suntu sclavulă, a cărui fericire și viață aternă de d-tă!“

— „Bună séra, sennore! Ce nouă suntu prin Madrid, Granada?“, întrebă o egiptencă, păsindă spre grandulă vinecio. — „Ei, vezi! eu vină din tăra obeliscurilor, mănată de dorul ce mă misuie după apele Ebroului!!“

Aurelia D. nu spuse neadeveră! Zina vedea cum Marțianu nu se mișcă de lângă pictora. O oboselă de morte o cuprinse! Intr-unu momentu norocosu se refugia din mijlocul „supușilor credincioși“ într-unu micu salonu laterală, ca să odihnească puținu. Asculta cu tristeță adâncă în inimă, sunetul muzicei îndepărta și se gădea la trecutu și la vizitoru. Ah, cătă suferise numai de când era în B! Cătă de nefericită se simtea! Unu vizitoru pustiu și stetea înainte, căci elu, care singură pută să-i redă fericirea, era deja incatenată de unu altu amor!

Nisice pași hotărăti și intrerupseră

eugetele și 'n usă apără — cruciatul. Ea, surprinsă, sări iute 'n picioare.

— „Ah, părdonu!“ qise elu, „v'am conturbată, vădu, așteptați pe cineva!“ și după acăstă observare necruțătoare voi a se retrage.

— „Rămăi Marțiane!“ Era vocea reginei! Însă a unei regine, care comanda în tonu rugătoru, căci are de lucru o'ună rebelu obstinată! — „Voiu să vorbescu cu tine“, continua ea, „dăr mai 'nainte să dămă josu mascele!“

— „Da, da“, qise bărbatul și mai multu pentru sine „fără mască! Astă aș dori și eu din inimă!“

— „Spune-mi Marțiane“ iucepă ea, uitându-se dreptu la elu în față, „pentru ce-mi ești așa inimicu? Eu potu să fiu vinovată în ochii tăi, însă nu într-unu gradu, incătă să nu-ți merită stima! A judecată pe cineva, fără a-lă asculta — spune-mi Marțiane, justă este acăstă?“

Locotenentul tăcea. Cele mai difereite simțiminte i treceau prin inimă: mânia și amor, ne-ncredere și speranță!

După o luptă de câteva momente ofițerul începă oftându adâncă: — „Da, te judecă! Si ore nu ești vrednică de judecată după tote cele înțemplate? Tu,

fetiță tinără, pe care o iubeam, nu chiar pentru frumșete, ci mai multu pentru candoreea sufletului tău curat și neatinus, ca zăpada munților săprăde de cieri; tu mi ai luată credința în omenire și mai vîrtoșă în secolul vostru. Iubitul ai ori nu? — Nu scu! Mi-ai disu da! și mi-ai jurată credință. Scu, că mi-ai dată o crenguță de liliac, „unu semnul alu logodnei noastre,“ — pe cum diceai!“

Zina asculta nemîscată; numai împrejurul buzelor și se iveau căte o trăsătură durerosă convulsivă.

— „Tu însă ai uitată logodna noastră. La unu anu și jumătate te mărită după unu bărbat bătrân, morosu, fiindcă era — bogat!“

— „Nu, nu Marțiane!“ îlă întrepruse ea repede „ci fiindcă-mi era frică de elu și mă temeam de a nu comite păcatul mare, refusându-lă.“

— „Ah?!“ observă ofițerul săracistic.

— „Da, tu abia vei înțelege starea sufletescă în care mă aflam. Sufeream grozav și n'aveam pe nime cui să-i ceră baremă unu sfat și eram încă așa de tinără și neexpertă, Marțiane! Colosalu imi înlocuia părintii și creșterea-m

CRONICA POLITICA.

— 17 (29) Iulie.

Este cunoscută vorbirea ce-a ținut-o Bismarck în Kissingen. Înregistrăm adăugările omisă, în care Bismarck vorbește despre alianța dintre Germania și Austro-Ungaria. Bismarck spune: Am uitat să amintesc în espunerile mele despre alianța germano-austro-ungară. În timpul mai nou s-au făcut încercări, ca pe baza unui articul de diară reușită, să fiu prezentat că unu dușmană alături acestei alianțe. Astă este una din cele mai mari insolente, fiind că lucrul să tocmai dimpotrivă și nici n'a fost intenția mea de-a da în Viena explicați asupra acestei interpretații. *Noi trebuie să ne alipim necondiționat de alianța cu Austria.* Acăsta este o însemnată îndreptare a vechii alianțe. După vechia alianță, în casă de atacă, noi aveam lipsă, aşa cred, de-ună contingent militar austriac de 95,000. *Adăugă în totă imprejurările avem lipsă de întregă armată austriacă.* Dér și pentru Austria este mai bine, căci vechia alianță se estindea numai până la Leitha, cea de adăugă însece se referă la întregul teritoriu din Austro-Ungaria, adecă și la teritoriul de dincolo de Leitha. Atât Germania, cât și Austria sunt două puteri defensive. Alianța acăsta am încheiat-o, nu cu puține greutăți, în 1879 și este o minciună proastă susținerea, că eu adăugă suntă inimiculă acestei alianțe.

*

Eri ni s-a telegrafat, că patru dintre asasini lui Belcev au fost spânzurați în curtea închisorei Cserna Dosania. Condamnății au arătat că erău și resignație. După cetirea sentinței Caragulov a strigat: „Trăescă Macedonia”, și ceilalți trei au strigat: „Trăescă Bulgaria!”. „Journal de St. Petersburg”, vorbind despre acăstă execuție, scrie următoarele: „Înca nu se pronunțase sentință în afacerea Belcev, când diferite foi streine, între cari și foi seriose și cu autoritate, ca la unu semnală datu au începută a vătăma pe Rusia. Deastădată este o flagrantă înșelăciune, căci actele procesului au fost falsificate. Acele foi împărtășescu ceterilor lor, că există unu ordinălu guvernului rusesc, care punte pe principale Ferdinand afară din lege. Acăstă instrucție ridiculă e ciță dimpreună cu alte acte, cari suntă totu atâtă de falsificate, dér luate ca autentice de către judecătorii din Sofia...“

Cetiunea română și presa străină.

Diarul belgianu „La Reforme” din Bruxella dela 24 Iulie 1892

unilaterală mă făcuse să cred, că-mi este de datorină a primi mâna colonelului, unicul meu sprijinitor. M-am jertfit, ca să nu fiu ingrată! Pe lângă aceea îmi era grăză de asprimea lui, cu atâtă mai vîrtoșu, că am fost crescentă de mică totu de femei pré blânde și răbdătoare. Eta dér cum am devenit soția lui Marinu!“

— „Bine!“ observă după o mică pauză ofițerul. „Să admitem cele dîse de tine, dér cum îți vei scusa purtarea de presentă? cochetăria acăstă, potu dîse păcată, a ta? Nu este ore păcată a se juca cineva cu inimile? Ardeanu, spre exemplu, ce voescu cu elu? Odată îl incurajezi, apoi erăsi îl ignorazi — ah, ba și tu ești ca tôte, fară inimă cochetă și...“

— „Marțiane!“, întrerupse ea cuvinetele lui mănuiose, „tu ești nedreptă!“

— „Nedreptă?“ continua elu totu mă ai aprinsu. „Ei, dragă! dér pentru ce ai venită la B.? Să faci sensaționă, să cuceresci, să nefericesci și să omori inimile, cari voru fi destul de slabe de a se aprinde la vederea ta fărmecătoare!“

(Va urma).

publică, sub titlul „România și Unguria“, următorul articolă de fond.

Primimă din Transilvania nouătriste, asupra exceselor făcute de autoritățile ungurești contra Românilor, cari compună majoritatea populației și cari au comis gresala de a reclama, nu independența loră națională, ci aplicarea dreptă a legilor decrète chiar de Unguri.

Ni-se serie dintr-o sorginte bine informată, că la Magura Rotunda s'a întemplată o ciocnire săngerosă între țărani români și gendarmeria maghiară. Doi români au fost omorâți pe locu, douădeci și cinci alii au fost grav răniți.

Unu altu conflict mai săngerosu încă s'a întemplată aproape de Oradea-Mare, unde de asemenea au fost pușcați și răniți de gendarmi mai mulți țărani. Unu singur gendarmă a murit.

Ce-i mai rămâne de făcută acestei puternice populații de munte, decădu să ia armele pentru a se apăra contra acestei sălbăticii administrative?

Alătări la Brașovu, unu grupu de Români, compusă din advocați, profesori, preoți și studenți, cari se intorceau dintr-o excursiune dela muntele Ciucuș, de lângă granița română, au fostă arestată și condusă între baionete la o distanță de 15 Chlm. pentru a fi închiși într-o casarmă unde au fostă deținută totă năpte și tratată cu brutalitate. Ei au fostă arestată din ordinul guvernului subu pretextu, că s'ar fi dusă la grauită pentru a face agitaționă printre populația română din munți.

Sub-prefectul din Aradu, domnul Szatmary, a inaugurat unu sistemă de persecuție plină de șicane contra tuturor Românilor, cari prin declaraționă au aprobată demersulă făcută de comitetul partidului națională pe lângă Imperatul-Rege. Toți primarii și notarii români din satele acestui comitată au fostă destituuiți.

Diarele sărbesci „Zastava“ și „Branik“, din Neoplanta, cari au publicat articole simpatice asupra mișcării naționale române și cari au aprobată și reprobusu memoriu adresată Imperatului de către Români, suntă urmărite din acăstă cauză din 'naintea Curții cu jurați din Pesta, adecă din 'naintea unui juriu compusă numai din Unguri.

Guvernulungurescă grăbesce astfel, după cum forte bine adaogă corespondentul nostru, momentulă când se va forma o Ligă a tuturor naționalităților din Austro-Ungaria pentru a transforma acestu Imperiu într-unu statu federaliv.

Intr-adevără acăstă este singura soluție posibilă, și trebuie să sperăm, că Unguri, cari au la activul loră aşa frumose tradiționă de libertate și de economiă și atâtă lupte susținute cu bravură pentru apărarea drepturilor lor, nu voru voi ca acăstă Ligă să se constituă contra lor, atunci când ei ar fi trebuită de multă să ia inițiativa pentru a o fundă.

Halucinaționiști și șovinistice.

„Unguri pară a-să fi pierdută mințile“ — dîce „Rum. Lloyd“ din București, care până acumă nu trecea nică de cum ca antagonistă alături Ungurilor. — „Agitaționă produsă în totă România în urma barbarismului ungurescă a făcută pe nobili urmașii ai Hunilor“, adauge numita făță, „să-șă pără totu cumpătul“. Intr-unu articul, ce a apărută în „Pester Lloyd“, acăstă făță nu cere alta, decădu espulsarea tuturor Românilor ardeleni, cari au luată parte la mișcarea națională, mai departe cere o neamănă revizuire a constituției în acelă sensu, ca guvernul român să fiu pusă în poziția de a restrînge libertatea pressei și dreptul de liberă întrunire. Mai multă nu voescu domnii Maghiari!“

„Răsboiu“ din București dela 16 (28) Iulie scrie cu privire la acăstă cetezătoare și ridiculă insinuare între altele:

„La o asemenea pretenție intr'adădevără nu se poate aștepta cineva decădu din partea Maghiarilor, cari, după cum se vede, uita pe lângă altele, că România este de 14 ani și mai bine unu statu independentă și de sine stătătoru...“

„Revisuirea vr'unui articulă alături de constituționei, nu se poate face decădu cu consimțemēntul naționei, dela care, după articolul 31, emană totu puterile statu-lui, să fiu siguri cei dela gazetele ofițioase ale Ungurilor, că naționea nu va consimță nică-o dată la restrîngerea vreunei din actualele libertăți inscrise în constituția ei; dér afară de acăstă ne indoimă, că guvernul să'ar încerca măcară d'a propune o revisuire în asemenea sensu, mai cu osebire, când este cerută cu atâtă cutezană, de cine? De către o parte a populației unui statu, său mai bine qisă unei provincii vecine, care nici n'are dreptul d'a face politica exterioară pe séma ei, aternându în acăstă privință de guvernul centrală austro-ungară din Viena!

„D-nii Unguri potu prea bine să se occupe în parlamentul loră de atitudinea noastră față cu asupririle, pe cari le suferă Români de dincolo de Carpați, și liberi suntă ei d'a lua măsură contra acestora, pentru a-i încata și mai multă, însă guvernul loră nu are dreptul d'a se adresa directă vre unui statu străină, căci provincia Ungaria propriu qisă, nu este nicări representată ca statu, ci pretutindeni statul „Austro-Ungară“, și numai cu representantul acestuia avem să stămă de vorbă. In ceea ce privesc der politica exterioară, cei din Budapesta trebuie să se adreseze guvernului centrală din Viena.

„Pretenționile Maghiarilor, nu numai că nu le voru fi acordate nică-o dată, dér încă ele suntă menite de a îndispune și mai multă pe Români din România liberă contra celor dintăi. Térémulă, pe care s'au pusă vecinii noștri, pentru a înăbuși simțemēntul nostru față cu suferințele Românilor din provincia ungără, este greșită. Nicăi cu înjurăturile prin diare, nici prin interpelări în camerele din Budapesta și încă mai puțină cu pretensiunile absurde său stupide voru putea ajunge la vr'unu scopu.“

„Purtați-vă omenosu cu frații noștri, precum se cuvine din partea unei naționi, care se pretinde civilisată; acordați-le totu drepturile, de cari vă bucurăți și voi, și atunci ei nu voru mai ave de ce să se plângă, ér noi nu vomă ave de ce să-i compătimim.“

SCIRILE DILEI.

— 17 (29) Iulie.

Ordinaționă solgăbirăescă. Cetimă în „Magyar Hirlap“ dela 28 Iulie, că la îndrumarea locurilor mai înalte, solgăbirăli din cercurile locuite de Români au adresată provocări către notarii comunali prin cari aceștia suntă îndrumați strictă, ca să raporteze ofițiloră pretoriale chiar și celă mai neînsemnată casă de agitație, ér pe agitatori să-i trimiță, sub escortă, la cancelariile solgăbirăesci respective. — Pe calea acăstă cutare funcționară ungură pote să-șă bată jocu când vră de preoții ori dascălii românesci, sub pretextu, că au agitată. Avându la spate gendarmii, notărășei maghiari de prin comunele române voru face minuni în îscodirea „agitatorilor“. Suntem spionați și torturați, astfel, de pară am trai în Tataria.

—

Disciplină honvedescă. Judele din Béleni, după cum i-se scrie din Făgăraș diarului „Kolozsvar“, intră în diua de 24 Iulie n. o. cu trăsura în berăria Trebiczy și pe când dênsulă bea aici bere cu mai mulți Români, și tăiară cățiva honvedi coda unui cală alături. O fetiță, care se află în căruță, descooperi faptă honvedilor. Când judele ești afară se nascu o păruială săngerosă, în care primi elu mai multe înjunghiături, ér protopopului Dană i-au spartă capul. Honvedii vinovați au fostă puști în fieră. — Minunat suntă disciplinați honvedi cei multă laudați.

—

Nouă cancelariă de advocați a deschisă în Abrudu d-lu Dr. Vasile Fordoră.

—

Vieta la băile din Tușnadă, după cum ni-se scrie, este de totu posomorită. Publică de-al mintrele este multișoră, majoritatea o formeză funcționari de prima ună ungură; din România numai doi familii române și câteva israelite. Familii române suntă trei din Brașovu și una din Timișoara. Români din Téră n'au venită, după cum se dice, din cauza incidentelor regreteabile dela Turda, Aradu etc. Lipsa loră este simțită. Unu șosep de totu neplăcută pentru Tușnadă este timpul nefavorabilă. De Sâmbătă încocă a plouătă necontenită și temperatură s'a răcită de totu tare, încătă șosepă au începută a părăsi băile. — Dela Vâlcile (Elöpatak) ni-se scrie de-asemenea, că timpul în qilele din urmă a fostă continuu ploiosu și temperatură forte rece. Șosepă din România suntă și aici forte puțini, mai puțini ca totdeuna.

—

Tergulă de téră din Siria (Világos), se va ține în 13 și 14 Augustu s. n.

—

Musica orășenescă, va cânta astăzi séră la 8 ore pe promenada de jos. Programa forte variată. Intre altele se va cânta și o parte din opera lui Mascagni, „Cavalleria rusticana“.

—

Despre petrecerea dela V. Sântionă, dată în séră qilei de 17 Iulie n. o., ni-se raporteză, că a avută unu succesu frumos. Comitetul arangiatoră, și în specială d-lu Cherestesu, preotul locală, n'au crăță nimicu pentru mulțumirea publicului. Localul de dansu era împobosită cu multă gustă. Intre participante ni-se amintesc numele domneloră: Aurelia Cherestesu din Beudiu (în costumă națională), Susana Deacu din Bonțu, Maria Dragoșu din Buciumu (Sălagiu), Cornelia Cherestesu din Centea; apoi d-nele: Hosu, Salvanu, Murășianu, Olteanu, Hongu, Pașcu etc. Dintre domnișore: Paulina I. Moldovenă (costumă națională), Georgina Hossu, Cornelia Brehară, Emilia Olteanu, Victoria Chiciudeanu din Tagulă-mare, Domnița Hura, Cornelia Baldi, Lucreția Ciocoiu, Eugenia Cherestesu, Maria Baldi etc.

—

Musica orășenescă, va da mâne și poimâne séră căte unu concertă în grădina hotelului „Pomul verde“. Intre altele se va cânta piesă „Ueber Land und Meer“, Musikalische Rundreisebillett, de Millöcker. Începutul la 8 ore séră.

—

Petreceri. Măestrii cojocarii din Lugoș din incidentul sărbărei patronului loră „Sf. Ilie“ aranjază o petrecere de joacă Lună în 1-a Augustu st. n. 1892, în grădina Otelului „Concordia“ la care invită cu totă stima comitetul arangiatoră. Începutul la 8 ore séră. Prețul de intrare: De familiă 1 fl. 20 cr., de persoană 50 cr. Oferte marinimose să primește și se voru cuita cu multămită pe calea diaristică. Venitulă curăță e destinată pentru o flamură, ce să se va procura pe séma bisericii gr. or. române din Lugoș.

—

Spionajii și persecuții infame.

(Coresp. part. a „Gaz. Trans“)

De sub Vulcanu, Iulie 1892.

Părintescul guvernă alături de funcționari Ungarii, ca să potea ești din belea, nu pregetă a întrebuiță ori ce mijlocă draconice numai ca să pote, în modu meschinu denunța lumei, că prealiniștitul, dăr multă cercatul și răbduriul poporă românescă în totu momentul e gata a conturba liniaștea patrioților jidano-maghiari și a răsturna ordinea pu-

blică a statului. O face numai ca să-l să păță acusa pe nedreptul și în modul cel mai infamă, că e un popor revoluționar și ca atare merită strivirea. Năpasta, órba năpasta a descinsu și asupra Zarandanilor și mai alesu asupra opidului Bradu, carele e pusă sub starea exceptională, ba potu dice, că în stare de asediu.

De vre-o trei săptămâni — de bună seara la ordinu mai înaltu — s'a făcutu avonu în tōte părțile, că mai alesu Zarandanii, înțeleși cu Moții, se pregătescă să da navală asupra nemesiselor unguri și ai măcelării, și că cuibul conferințelor revoluționare e Bradul.

Nimicu în lume maitendențiosu, de cătă acesta svonire tioalosă plămădită cu intențione în creerii golii ai stăpânitorilor noștri, fără cea mai mică mustare de conștiință!

In Bradu, pentru de a avea motive de urmărire, s'a pusă la oale ființele cele mai detestabile din plebea cea mai de jos, pentru ca cu totu prețul să deaună, că inteligența română ūne năpote cu popii conferințe secrete revoluționare, și încă în gimnasiul român gr. or., care e un spin în ochii „liberalilor” noștri stăpânitori.

Ba Vineri în 22 c., prin păcătoșenia unui Maghiar, se aduse din Deva la Bradu necălita scire sensațională, că domnii din gremiu și alți Deveni, Joi spre Vineri, așteptau totu năpte, să se avizeze, de cătă a isbuințu revoluția în Zarandu, resp. in Bradu.

Soreea acesta deschise ochii Bradenilor și vădură, că intenționatul se fărescă lucruri draconice surprindătoare. De aceea în diua numită, doi fruntași români, locuitorii Bradu, s'a dusă la fisolgăbirul spre a se convinge, de cătă are ounoscință despre faima fără basă, și tot-odată a-lu convinge, că între Zaranden și Braden numai liniștea și pacea domnește, că de ceea ce se svonesce nimenei nu visăză măcaru și că nu e bine și nici înțeleptă a lăsa să se răspândea atari faime, să se facă cercetări în urma denunciațiilor etc. etc.

Zădarnică insă ori ce capacitate, ori ce combatere. Fisolgăbirul scie una, de cătă s'e crădă denunciațiilor false, puse la cale de peste 20 de înz și făcute prin cele mai miserabile și mai netrebucite ființe jidano-maghiare din Bradu.

In diua următoare, Sâmbăta 23 l. c., se dice, că pe păreți de diminetă erau lipite placate, la ordinul și cu subscierea fisolgăbirului, prin cari se dă de scire publicului, că de ei înainte ori ce intruire și adunare va fi disolvată, ér urqitorii, precum și participanții, voru fi dată pe măna judecătoriei, de cătă respectiva intruire, nu va fi anunțată înainte cu 48 de ore la autoritatea competență.

Va se dica: fără controla unui comisar adunări bisericescă și școlare nu se vor mai putea ține de-aici înainte conformă acestui ucază căzăcescă. — Sărmană libertate!

In aceeași zi, pe neașteptate a intrat în Bradu unu batalionu de ostași din regimentul 62 Ludwig. Ostașii aduști, ca de bătaia în totu forma cu căte 75 cartușe, au pornită în 23 c. diminetă în marș fortă din Alba-Iulia și după amédi în aceeași zi au sosită, ca vă de ei, in Bradu. O străpăț lungă acesta, mai alesu din Deva păna în Bradu.

Nu era încrețăru! Revoluția plăsmuită în căpătina stăpânitorilor trebuia sufocată la timp, chiar în aceeași zi!

Linște și pace absolută insă au aflatu ostașii, ér nu revoluția. Ba nici întimpinătă n'a fostă de nime, căci locuitorii, ca în qile de lucru, au fostă afară la cîmp.

Batalionul e staționat în Bradu pe timp nedeterminat. Comandanții ișt esprimă indignațunea, de ore ce de geaba suntă purtați dela Belgradu la Bradu, ér ostașii, mai alesu cei din Sécuime, suntescă în limba lor, cum sciu ei mai dulce, pe născocitorii revoluției!

Uitasem. Măria Sa domnul viceșpanu încă a sosită în Bradu deodată cu batalionul.

Duminică în 24 l. c. liniște monumentală în tōte părțile, căci de frica gendarmilor — aduști cu câteva qile înaintea militiei — nu îndrăznescă locuitorii români a umbla doi cu doi fără a fi controlați, bănuiti.

Duminică spre Lună (24 sp. 25 l. c.), în puterea nopței, familiile române suntă conturbate în liniștea somnului de cătă unu amplioiată parte, dela pretură, parte dela comună. — Fiă-care, însoțită de cătă unu gendarm și doi ostași, a declarată, că în numele legei a venită să facă parchisită domiciliară!

Fiă-care tată de familie, cu inima liniștită, dără nu fără indignațune adenă pentru procedura dușmănosă-despotică, pune amplioiatului la disposițione biblioteca sa, scrinul său, epistolele sale private și familiare, dulapurile cu hainele cu busunare etc. etc.

La 4 ore a. m. perchiștiunile domiciliare pe la Români erau săvîrșite și, după cum am înțelesu, din fiă-care locu amplioiații cu asistență cu totu s'a înstoră să raporteze cu buzele drâmboiate. Pe sate pe la preoții români asemenea ourgă perchiștiunile domiciliare în modul arătat.

Ore domnilor dela cîrmă să nu le plesnescă pelița de pe obrazu înaintea Europei culte, când ei caută la Români pe păreți cai verdi, numai să ne pótă arăta cu degetul lumei, că suntem unu popor revoluționar, că plângerile ne suntă neintemeiate și deci meritamă, să mai tragemă în jugul despotismului și aq, când seculul e poreclită alu culturei și civilizaționei?

Procedura domnilor despoți e nejustificaveră. Nefericirea sigură așteptă pe acel statu, unde revoluționea să începe din susu în jos. Dără să-și aducă aminte cărmacii, că pe cătă ceriul să înaltă peste lume, pe atâtă mai tare să afundă iadul sub pămînt!

Curiu.

Internatul Pavelianu din Beiușu.

Se face cunoscută on. publicu, că tinerii gr. cat. studioși, cari dorescă a fi primiți în Internatul pe anul școl. 1892/93, au de a-si substerne suplicele la Rectoratul institutului păna în 20 Augustu a. c.

Condițiunile de primire suntă:

1) Pentru unu tinéră trebue solvită 12 fl. la lună, adeca 120 fl. la unu anu scolasticu, care sumă fără întârziare să se răspunde în două rate înainte înțaiă rată indată la primire, a doua cu finea lunei lui Ianuarie; ér pentru instrucționea de peste anu pentru remunerarea corepetitorilor căte 1 fl. la lună. Au de a recurge și acel tiner, cari în anul trecută scolastică au fostă în Internatul, ca solventi.

2) Tinerii primiți se voră visita la începutul anului scolastică prin medicul Internatului, și cari din punctu de vedere sanitaru s'ar afia neapă, voru fi ștersi din numărul alumnilor.

3) Fiecare-care tinéră are să aducă cu sine: a) 6 său celu puținu 4 părechi de schimburi albe; b) 6 năfrâmi de busunar și 2 la grumazi; c) 1 saltea (sac de păie) cu 4 fețe (lențole) albe de patu și alte 2 de acoperită patul; d) 2 perini, cu 4 fețe și unu tolul, ori o plăpomă; e) 4 stergare și 4 servete; f) 2 părechi calțuni cu 4 părechi ciorapi, ori obiele.

Tōte schimburile și vestimentele au să fie însemnate cu grija de-acasă cu numele elevului respectivă, fiind numele cusută ori scrisă cu negrelă, ce nu se sterge prin spălare.

4) Are să-și aducă mai departe fiecare elevu 2 piepteni, unul rară altul desu, mai încoło 3 peri pentru călăunii și una pentru vestimente.

5) Părinții ori tutorii suntă rugați, ca în decursul anului să nu trimită tinerilor bană, nici articolii de mâncare, cari adese suntă spre paguba educaționii și progresului în studii, și potu duce la esecese și transgresiuni. Se recomandă comendarea atâtă a recuizitelor scolare, cătă și a vestimentelor, pe calea superiorității.

Pentru suma de 120 fl. alumnii se

voră bucura în Internatul de următoarele emoluminte:

1) Locuință comodă și sănătosă provoquată cu totu cele de lipsă. 2) Încăldită, spălată și luminată. Care însă doresce să aibă schimburi întărite, are de a solvi 3 fl. pe anul școlastic.

3) Vipul, și anume: a) Dejunu, unu pătrariu de lapte caldă, ori supă de chimenă; b) Prânz, 3 specii, Duminică și în sărbători 4; c) Cina, 2 plesă. 4) Medicu și medicină pentru morboșii: 5) Scală de 2-ori la lună în Internatul.

Alte informaționi, părinții său tutorii, le voră pută lua dela superiori.

Ioanu Munteanu,
rectorul Internatului Pavelianu.

Gr. Manolescu.

Unu lucerăru alu primei scene române din București, s'a stinsu.

Grigore Manolescu, eminentul artistu, admirat și iubită de publicul întregi României a încrezută din viță, la Parisu, în urma unei bôle pe care cei mai eminenți medici francești n'a putut'o învinge.

Născută la 28 Martie 1857 dintr-o familie bună din București, eminentul artistu, a cărui perdere o deplangemă astăzi, a avută ca copilu o crescere alăsă și părinții săi ilă destinații cu totul altei cariere, decât cele teatrale. La vîrsta de 15 ani, în contra voinței părinților, Manolescu fugi dela școală și atrasu de focul rampei se înscrise la conservatorul din București și fu elevul d-lui Stefanu Velescu.

Peste unu anu, Millo ilă angajă în trupa sa dela Bossel, unde tenețul elevu debuta în „Unu balu din lumea mare”. Atunci tatăl său ilă goni din casă și actorul rămasă fără nici ună ajutoră altul de cătă lăta lui de 8 și apoi de 12 galbeni plătiți, Domnul scie cum, de Millo.

După terminarea Conservatorului, Manolescu pleca la Iași unde juca trei stagiu și unde căpăta obiceiunită scenei și unde a jucat cu multă succesu pe Don Juanu de Mariana și pe d'Artagnan din Mușchetari. De pe atunci Manolescu ișt avea, ca unu idealu, să jocă într-o qilă lui Hamlet, însă era lăsată elă acesta dorință, care era să-i fiă implită mai târziu cu atâta strălucită succesi. In anul 1878 artistul se întorce în București tocmai pe când se repeta Roma invinsă; d. Stefanu Velescu, care trebuia să țină rolul principalu, cădu bolnavu și recomandă în locul lui pe Manolescu, care, în urma succesului ce avu, fu angajat pe prima scenă românescă. In acel anu Alexandri scrie peutru Manolescu pe Despot-Vodă.

După mai multe succesi, ce obținu Manolescu, d. Ioanu Ghica, pe atunci directorul generalu alt Teatrelor, ilă trimise împreună cu d-na Aristița Romanescu la Parisu, ca să-și sfirșească studiile dramatice și în același timpu Manolescu se împăca cu tatăl său.

La Parisu, Manolescu luă lectii dela Delaunay, care într-o serioză adresată d-lui Bengescu, dela Parisu, și exprima multumirea ce qilnicu ii procurau elevii săi.

Intorsu dela Parisu, începù seria adevăratelor succesi ale lui Manolescu. Elu juca pe rându în Macbeth, Nerone, Mandri și Amor (le maître de Forges), Deniza, Francillon, Ovidiu, Fântâna Blanăduie, Kean, și în fine în Hamlet, care se poate considera, ca celu mai mare succesi alu artistului.

Scena românescă perde în Manolescu pe unu fruntașu alu ei, care greu va putea înlocuită, ér publicul nu se va putea multă vreme deprinde cu ideia dă nu mai admira și aplauda pe iubitul său Manolescu.

Convocări.

Adunarea generală a despărțimentului XVII alu „Asociației Transilvane pentru literatura română și cultura po-

porului română” o convocăru pe diua de 11 Augustu n. a. c. la 11 ore a. m. în comuna Capolnoci - Mănaștu, la care invităm pe toți amicii culturii și literaturii românescă.

Dela direcționea despărțimentului. Deșiu, la 27 Iulie n. 1892. Augustu Munteanu, advocat, președinte alu despărț.

Ioanu R. Cherecheș
cand. de adv., secret. interim.

In urma înșarcinării primite în 24 Iulie, în Reghinul săsescu, din adunarea despărțimentului XXVI alu Asociației Transilvane pentru literatura română și cultura poporului română din Reghinu și juru pe Joi în 11 Augustu st. n. la 2 ore p. m., la o consultare în localul școlei române gr. cat. din Reghinu.

Obiectele consultării, să voră notifica cu ocazia adunării. Solovestru, 28 Iuliu 1892.

Simeonu Zăhanu.

TELEGRAME „Gazetei Transilvaniei.”

(Serviciul biuroului de cor. din Pesta).

Budapesta, 29 Iulie. Foaia oficială publică conferirea ordinului „Corona de feru” cl. I, ministrului de finanțe Weckerle.

Berlinu, 29 Iulie. In convorbirea de ieră a împăratului cu cancelarul Caprivi s'a vorbită și asupra afacerei Bismarck. Cercurile condusătoare s'a hotărîtă a pune capăt agitațiunilor demagogice ale printului Bismarck.

Parisu, 29 Iulie. Curtea cu juriu din Versailles a condamnată 4 anarchiști la închisore grea și indelungată.

DIVERSE.

Esponaționea din Chicago. Se scie că esponaționea din Chicago se face în amintirea descoperirei Americii de către Christof Columb. Pentru ca acesta esponațione să-și păstreze caracterul său memorial, s'a gândită ca mașinăria, care pune în mișcare totu motorile atelierelor să fie pusă în mișcare de măna marchisului de Vegura, ultimul descendente alu ilustrului navigatoru Cristof.

Inse fiind că Vegura nu se poate mișca de bătrânețe și fiind că elă locuesc la Madridu, s'a propusă să se facă cabluri sub-marine, subterane și aeriane, care să-lă pună în comunicația cu mărele motoru din Jackson Park. Marchisul va pune degetul pe unu botonu electric instalat în biroul său și motorul ișt va lă funcționea în diua de 1 Mai 1893.

Vaccinația contra colerei. Haffkin, amintindu-șă că în timpul epidemiei colerică din anul 1855. doctorul spaniolu Ferran vaccina omenii cu succesi aparente, a aplicat și elă acestea contra actualei colere asiatică, însă la porcă. Elă vaccinează cu ajutorul unor culturi ale microbului colerică, făcute la înaltă temperatură de 39° centigrade și sub o constantă presiune atmosferică bine oxigenată. Microbul mōre imediată sub influență îndoitei acțiuni a căldurei și a oxigenului, căci elă poate viață într-unu domeniu lipsită de aeru, dără înainte de-a muri trece într-o stare de virulență slabă, care injectată la altă porcă, și preseréză de infectia unui altă microbul forte virulentă, care i ar fi omorită mai înainte. Aceste rezultate obținute în laboratorii, potu cu timpul să se aplique și la omu cu același succesi.

Amabilu. Judecătorul: „Ai mai fotu pedepsită vre-o dată?” Acusatul: „Nu, d-le judecătoru, încă n'am avut o onoreu!”

Proprietarul: Dr. Aurel Mureșanu.

Redactorul responsabil: Gregorius Majoru.

Cursul la bursa din Viena

din 28 Iulie a. c. 1892

Mata de aur 4%	110.65	Despăgubirea pentru dijma de vină ungurescă	95.—
feta de hartiă 5%	100.45	Imprumutul cu premiul ungurescă	142.—
Imprumutul căilor ferate ungare		Losurile pentru regularea Tisei și Seliștei	136.50
aur	120—	Genta de hartiă austriacă	95.85
dto argintă	130.30	Genta de argintă austriacă	95.45
Amortisarea datoriei căilor ferate de		Genta de aură austriacă	113.95
ostu ungare [1-ma emisiune]	117.50	Losuri din 1860	141.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de		Acțiunile băncii austro-ungare	993.—
ostu ungare [2-a emisiune]	—	Acțiunile băncii de credită austriacă	359.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de		Acțiunile băncii de credită ungară	312.50
ostu ungare (3-a emisiune)	—	Salbeni împărătescă	5.66
Bonuri rurale-ungare	94.10	Napoleon-d'ori	9.50
Bonuri croato-slavone	—	Mărți 100 împ. germane	58.51 1/2
		Londra 10 Livres sterlinge	119.60

CONCURSU.

Pentru ocuparea postului de director al tipografiei și librăriei archidiecesane din Sibiu, se publică concursu cu termen până la **8 (20) August a. c.**

La postul acesta pot concura indivizi greco-orientali Români, cari au pregătiri necesare pentru ambele specialități, avându a documenta studiile absoluate, ocupatiunile practice de până acum, și cunoștința limbilor în vorbire și scriere.

Directorul va avea locuință liberă în casa tipografiei, și celelalte condiții de angajamentă au a le formula precisă concurenții, rămânându ele pendente dela stipularea comisiunei subsemnate, căreia sunt de a se prezenta concursele până la terminul indicat mai sus.

Sibiu, 3 (15) Iulie 1892.

Comisiunea administrativă a tipografiei archidiecesane.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Mai 1892.

Budapestă—Predealu				Predealu—Budapestă				B.-Pesta—Aradu—Teiuș				Teiuș—Aradu—B.-Pesta				Copșa-mică—Sibiu			
Tren de persoană	Tren de acelerat	Tren de persoană	Tren de acelerat	Tren de persoană	Tren de acelerat	Tren de persoană	Tren de acelerat	Tren de persoană	Tren de acelerat	Tren de persoană	Tren de acelerat	Tren de persoană	Tren de acelerat	Tren de persoană	Copșa-mică	Seica-mare	3.—	10.57	7.10
Viena	10.00	8.—	2.15	Bucuresci	7.45	8.50	4.40	Viena	10.00	8.05	2.15	Teiuș	3.04	1.39	Loamneș	4.15	11.56	8.27	
Budapestă	8.25	2.10	5.50	Predealu	1.12	5.16	9.12	Budapestă	8.10	1.55	9.30	Alba-Iulia	3.40	2.19	Ocna	4.46	12.22	8.59	
Szolnok	11.38	4.14	9.22	Timișu	1.42	5.57	9.41	Szolnok	11.14	4.02	1.05	Vint. de Jos	3.58	2.36	Sibiu	5.10	12.40	9.23	
P. Ladány	2.12	5.53	11.53	Brașov	2.18	4.20	6.58	Aradu	3.45	6.57	5.24	Sibotu	4.20	3.03	Sibiu	7.35	4.49	10.17	
Oradea-mare	3.53	7.08	1.50	Feldioara	2.48	4.48	7.23	Aradu	4.30	2.34	5.46	Orăştia	4.42	3.30	Ocna	8.02	5.09	10.43	
Rév	4.—	7.15	2.24	Apața	3.19	5.07	8.03	Glogovațu	4.42	2.54	5.57	Simeria (Piski)	5.40	4.14	Loamneș	8.30	5.32	11.09	
Mező-Telegd	4.39	7.43	3.03	Augustinu	3.56	6.—	9.04	Gyorok	5.03	3.34	6.19	Branicea	6.21	4.52	Seica-mare	9.05	5.59	11.40	
Bratca	5.22	8.18	3.46	Homorodu	4.29	6.55	9.46	Paulișu	5.14	3.58	6.30	Ilia	6.46	5.14	Copșa-mică	9.34	6.20	12.05	
Bucia	5.45	—	4.07	Hașfalău	5.34	8.23	11.03	Radna Lipova	5.32	4.20	6.48	Gurasada	6.57	5.25	Cucerdea	6.12	7.27	7.15	
Ciucia	6.31	9.07	4.53	Sighișoara	5.54	8.53	11.29	Berzava	6.12	—	7.27	Zamă	7.25	5.50	Ocna	2.35	8.20	2.41	
Huedin	7.12	9.37	5.32	Elisabetopol	6.21	9.31	12.06	Soborsinu	6.58	—	8.07	Soborsinu	8.03	6.04	Loamneș	3.26	9.11	3.32	
Stana	7.29	—	5.48	Mediașu	6.42	10.09	12.37	Zamă	7.26	—	8.35	Berzava	8.54	7.02	Sibiu	5.07	11.39	5.14	
Aghirish	7.49	—	6.08	Copșa-mică	6.55	10.31	12.53	Gurasada	7.52	—	8.57	Conopu	9.10	7.17	Reghe-săs.	5.50	5.36	Reghe-săs. - Oșorhei - Cucerdea	
Sărbău	8.01	6.24	5.42	Micăsasa	6.57	10.47	1.18	Ilia	8.08	9.13	9.44	Radna Lipova	10.11	7.46	Oșorhei	5.29	10.05	5.54	
Nădășel	8.14	6.39	5.55	Blașiu	7.31	11.42	2.13	Devă	8.52	—	9.54	Gyorok	10.11	8.08	Ludoș	7.05	12.31	7.41	
Clușiu	8.29	10.37	6.59	Crăciunelă	8.18	11.57	2.27	Simeria (Piski)	10.00	10.19	10.34	Glogovațu	10.34	8.30	Cucerdea	7.47	1.15	Cucerdea	
Apehida	8.46	11.10	8.20	Teiușu	8.—	12.28	2.49	Orăştia	10.25	—	10.50	Aradu	10.46	8.40	Reghe-săs.	3.44	—	Reghe-săs. - Oșorhei - Cucerdea	
Ghirișu	9.03	11.32	8.45	Aiudu	8.07	1.08	12.54	Sibotu	10.44	11.16	11.16	Aradu	11.18	9.05	Ocna	5.14	9.35	Reghe-săs.	
Cucerdea	10.49	1.35	11.09	Vințul de sus	8.24	1.35	1.23	Vinț. de Jos	10.08	11.44	11.44	Szolnok	4.15	2.21	Loamneș	5.29	10.05	Reghe-săs.	
Uióra	10.56	1.43	11.17	Uióra	2.05	1.51	4.28	Alba-Iulia	11.29	12.06	12.06	Budapestă	7.25	5.50	Ludoș	7.05	12.31	Cucerdea	
Vințul de sus	11.04	1.52	11.26	Cucerdea	2.13	2.00	4.34	Teiușu	11.56	—	12.38	Viena	6.20	7.20	Simeria	5.11	3.—	Simeria (Piski) - Hunedora	
Aiudu	11.28	2.18	11.54	Ghirișu	8.54	2.31	2.20	Bratca	9.10	—	10.13	Petroșeni	6.—	6.20	Simeria (Piski)	10.50	4.40	9.50	
Teiușu	11.45	2.40	12.18	Apahida	9.23	3.18	3.—	Rév	1.26	9.30	10.32	Petroșeni	10.35	8.20	Cerna	11.13	5.03	Cerna	
Crăciunelă	12.13	—	12.58	Clușiu	4.45	4.23	6.34	Mező-Telegd	1.52	10.07	11.07	Crivadia	7.19	12.19	Hunedora	11.48	5.38	Hunedora	
Blașiu	12.44	1.34	—	Stana	10.45	5.14	6.52	Oradea mare	2.18	10.44	11.41	Pui	8.06	1.05	Simeria (Piski)	10.50	4.40	Simeria (Piski)	
Micăsasa	12.59	1.51	9.14	B. Huidin	12.17	7.47	6.39	Ghirișu	8.19	2.23	7.24	Crivadia	8.47	8.25	Cerna	11.13	5.03	Cerna	
Copșa-mică	1.35	2.29	—	Ciucia	12.47	8.25	7.08	Stana	7.28	—	8.04	Banita	6.41	11.40	Hunedora	11.48	5.38	Hunedora	
Mediașu	1.51	2.48	9.48	Bucia	8.51	—	9.56	B. Huidin	9.02	—	8.36	Crivadia	7.19	12.19	Simeria (Piski)	11.48	5.38	Simeria (Piski)	
Elisabetopol	2.12	3.03	9.50	Bratca	9.10	—	10.13	Ghirișu	9.45	4.—	8.36	Pui	7.57	7.51	Hunedora	4.46	2.32	Hunedora	
Sighișoara	3.46																		